

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

1.Bf.196/2023/13.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2023. év november hó 30. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 214.B.108/2022/55. számú ítéletét Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

A vádlottak terhére megállapított bűncselekmény törvényhelyében az (1) bekezdést a IV. fordulat feltüntetésével egészíti ki.

Terhelt2 II.r. vádlott 2020. június 13. napjától 2020. szeptember 10. napjáig ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben volt, majd 2020. szeptember 11. napjától közigazgatási területre korlátozott bűnügyi felügyelet hatálya alatt áll.

Terhelt2 II.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe a 2020. június 13. napjától 2020. szeptember 10. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időtartamot is beszámítja akként, hogy egynapi szabadságvesztésnek 5 (öt) nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

Az eljárás során készpénzben lefoglalt és a vagyonekhozással érintett 1.163.065,- (egymillió-százhatvanháromezer-hatvanöt) forint bűnjel pénzt a Budapesti Rendőr-főkapitányság P23/2020. letéti számán került bevételezésre és a bankszámlaszám1 bankszámlaszámára befizetésre.

Terhelt2 II.r. vádlottal szemben elrendelt vagyonekhozás összege 581.532,- (ötszáznyolcvanegyezer-ötszázharminckettő) forint.

Terhelt1 I.r. vádlott személyazonosító igazolványának száma 304203PE.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2023. április 4. napján kihirdetett 214.B.108/2022/55. számú ítéletében Terhelt1 I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében, ezért 6 év szabadságvesztésre, 400 napi tétel pénzbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg és megállapította, hogy legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.200,- forintban állapította meg és rendelkezett az így kiszabott 480.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre való átváltoztatásáról. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámította az előzetes fogvatartásban és a lakóhelyre korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött időtartamot, ez utóbbi kényszerintézkedés esetében akként, hogy egy napi szabadságvesztésnek 5 nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg. Az I.r. vádlottal szemben 581.533,- forint erejéig vagyonekobjást rendelt el.

[2] Terhelt2 II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében, ezért 5 év szabadságvesztésre, 400 napi tétel pénzbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg és megállapította, hogy legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.500,- forintban állapította meg és rendelkezett az így kiszabott 600.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre való átváltoztatásáról. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámította az előzetes fogvatartásban töltött időtartamot. A II.r. vádlottal szemben is 581.533,- forint erejéig vagyonekobjást rendelt el.

[3] Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, amelyeknek az elkobzását, illetve megsemmisítését rendelte el, továbbá részben egyetemlegesen, részben külön-külön kötelezte a vádlottakat az eljárás alatt felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[4] A kihirdetett ítélettel szemben az ügyész a vádlottak terhére, súlyosítás végett, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása érdekében, Terhelt1 I.r. vádlott és védője enyhítés céljából, Terhelt2 II.r. vádlott enyhítés, védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés végett jelentett be fellebbezést.

[5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.244/2022/12. számú átiratában az ügyészi fellebbezést mindkét vádlott vonatkozásában fenntartotta. Kijelentette, hogy a Be. 590. § (1), (2) és (10) bekezdése alapján a felülbírálat mind az I.r., mind a II.r. vádlott esetében teljeskörű, majd kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett.

[6] Megítélése szerint az elsőfokú bíróság hibátlan és teljes történeti tényállást állapított meg, amely megalapozott, felülbírálatra alkalmas. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet [7] bekezdése iratellenes, mert a törvényszék a II.r. vádlott személyi részében a nyomozás során közölt adatokat tüntette fel, vagyis figyelmen kívül hagyta, hogy nevezett vádlott a törvényszék előtt részletes nyilatkozatot tett a személyi körülményeiről. Erre tekintettel indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az 55. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 1. oldalán írtakkal egyezően rögzítse a II.r. vádlott személyi körülményeit.

[7] Érvelése szerint a törvényszék indokolási kötelezettségének megfelelően eleget tett, melynek során indokát adta annak, hogy a nyomozati és a bírósági szakaszban egymással ellentétben álló terhelti és tanúvallomások közül melyeket és milyen okból fogadott el ítélete alapjául, ezért a II.r. vádlott védőjének felmentést célzó fellebbezése nem vezethet eredményre, mert az valójában a bizonyítékok értékelésén keresztül a megalapozott tényállást támadja.

[8] Az irányadó tényállásból a törvényszék helytállóan vont következtetést a vádlottak bűnösségére és a cselekményük minősítése is törvényes, az kizárólag annyiban szorul pontosításra, hogy a Btk. 176. § (1) bekezdésének IV. fordulatába ütközik.

[9] A fellebbviteli főügyészség szerint akkor sem tévedett a törvényszék, amikor az I.r. vádlottal szemben ugyancsak kábítószer-kereskedelem büntette miatt meghozott marasztaló ítéletben szereplő cselekményt nem tekintette ítélt dolognak az I.r. vádlott terhére jelen eljárásban rótt bűncselekménnyel. A vádhatóság e tárgykörben részletes jogi eszmefuttatást rögzített átiratában annak alátámasztása végett, hogy a korábbi és a jelen eljárás inkriminált cselekményei nem vonhatók természetes egységbe.

[10] Megítélése szerint a büntetés kiszabásánál irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket akként szükséges pontosítani, hogy minél súlyosabb egy bűncselekmény, annál hosszabbnak kell lennie annak az időtartamnak, amely enyhítő körülményként figyelembe vehető, így az időmúlás nyomatéka csekélyebb. Meglátása szerint a büntetlen előélet enyhítő hatását relativizálja az a tény, hogy a vádlottak kiemelt tárgyi súlyú bűncselekményt huzamos időn keresztül, kitartó szándékkal valósítottak meg. Az időmúlást és a büntetlen előéletet tehát jóval kisebb súllyal kell figyelembe venni, mint ahogy azt az elsőfokú bíróság tette.

[11] Meggyőződése szerint az ilyen jellegű bűncselekmények elkövetői esetén a speciális prevenció mellett fokozottan kell törekedni az általános megelőzési célok érvényre juttatására. A törvényszék által kiszabott büntetések nem igazodnak a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyához, a bűnösség fokához és az elkövetők társadalomra veszélyességéhez, így nem alkalmas a büntetési célok elérésére, ezért indítványozta, hogy a másodfokú bíróság akként változtassa meg az elsőfokú ítéletet, hogy mindkét vádlott esetében a szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát súlyosítsa, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben. A pénzbüntetések mértékével egyetértett, véleménye szerint azok igazodnak a vádlottak egyéni teherbíró képességéhez, továbbá a törvényszéki ítélet egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseit is törvényesnek találta.

[12] Az I.r. vádlott védője által enyhítés érdekében bejelentett fellebbezés írásban kifejtett indokai között elsőként arra hivatkozott, hogy védencét eddig még nem ítélték végrehajtandó szabadságvesztésre. Előadása szerint az elsőfokú ítéletben feltüntetett korábbi eljárásban azért kapott végrehajtásban próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést, mert büntetlen előéletű volt és az ítéltábla értékelte az életében beállt kedvező változásokat.

[13] Jelen büntetőüggyel kapcsolatban kiemelte, hogy védenca életvitele az elmúlt három évben teljesen megváltozott, élete rendeződött, legális munkahellyel rendelkezik, amely tényeket az elsőfokú bíróság is látta, ezért abban reménykedtek, hogy az I.r. vádlott az alsó határhoz közeli büntetést kap.

[14] Hangsúlyozta, hogy védenca már az első kihallgatás alkalmával együttműködött a hatóságokkal és teljes beismerésben volt, vallomása hozzájárult a tényállás felderítéséhez. Utalt arra is, hogy az I.r. vádlott egészségi állapota jelentős mértékben megromlott, amelyet részben az évek óta tartó kábítószerfogyasztása okozott. Ezzel kapcsolatban megjegyezte, hogy az elsőfokú eljárás alatt mélyvénás trombózist kapott, az egészségi állapota a mai napig rossznak mondható. A védelem szerint a súlyos kábítószerfogyasztásból kellett az I.r. vádlottnak új utat keresni, amelyen segítene, ha a büntetése nem haladná meg az 5 évet, mert abban az esetben jogosult lenne a reintegrációra.

[15] Mindezekre tekintettel indítványozta a védencével szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítését, továbbá a büntetés azonnali foganatbavétele elrendelésének mellőzését, amely kérelem vonatkozásában mellékelte Terheltl I.r. vádlott nyilatkozatát, aki fennálló bűnügyi költség tartozására, korábbi ügyében kiszabott pénzbüntetése megfizetésére, végrehajtói törlesztésére, valamint három macskájáról való gondoskodásra hivatkozott.

[16] Az I.r. vádlott védője a fellebbezése indokolásához az alábbi dokumentumokat csatolta:

- Munkahely1 és Munkahely2 (cég3) ügyvezetője és konyhafőnöke által aláírt, 2023. november 21. napján kelt igazolást, melynek értelmében Terheltl I.r. vádlott az étteremben konyhai kisegítő munkakörben dolgozik, „munkáját kifogástalanul végzi, megbízható tagja a konyha személyzetének”.
- Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala Bevételi Csoportjának bűnügyi költség részletfizetésének ütemezéséről rendelkező, 2023. május 5. napján kelt PB04001-2023 számú iratát.
- Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala Bevételi Csoportjának pénzbüntetés részletfizetésének ütemezéséről szóló, 2023. május 5. napján kelt PB04001-2023 számú iratát.
- Végrehajtó1 önálló bírósági végrehajtó 2022. október 14. napján kelt 204.V.3695/2015/97. számú „részletfizetés megállapítása végrehajtási ügyben” megnevezésű határozatát.
- A cég4 fogorvosa által kézzel írt tájékoztatást az I.r. vádlotton elvégzett, illetve elvégzendő beavatkozásokról és azok befejezésének várható időpontjáról.

[17] A II.r. vádlott védője a fellebbezés írásban benyújtott indokolása első felében szó szerint megismételte az elsőfokú bíróság előtt tartott védőbeszédében foglaltakat, melyben elsődlegesen a Be. 567. § (2) bekezdés d) pontja alapján az eljárás megszüntetését indítványozta, mert álláspontja szerint a vádirat nem, illetve hiányosan tartalmazza a Be. 422. § (1) bekezdésében előírt törvényes elemeket, konkrétabban a Be. 422. § (1) bekezdés b) pontjában megfogalmazott kötelezettséget, miszerint a vád tárgyává tett cselekményt pontosan kell leírni, meghatározni. Sérelmezte, hogy a vádirati tényállás többszámban fogalmaz, továbbá iratellenesnek minősítette védencével kapcsolatban a

kábítószer árusására és a találkozók szervezésére vonatkozó megállapítását. Megítélése szerint a II.r. vádlottal összefüggésbe hozott elkövetési magatartások, így a kábítószer értékesítéséből származó bevételekről és költségekről írásbeli jegyzetek készítése, valamint azok megküldése az I.r. vádlottnak, még nem meríti ki a törvényi tényállást. Álláspontja szerint az a vádirati kijelentés, hogy a vádlottak kábítószer-kereskedelemmel foglalkoztak, szintén nem fedi le a törvényi tényállás minden egyes elemét, mert hiányzik a törvény által megkövetelt pontos leírása a Btk.-ba ütköző cselekménynek.

[18] A II.r. vádlott védője rögzítette a kábítószer-kereskedelem és a kábítószer birtoklása törvényi tényállását, majd a kereskedői magatartás értelmezését követően kijelentette, hogy védenca sem eladói, sem közvetítői tevékenységet nem fejtett ki, nem vett részt sorozatos adásvételekben, ilyet a vádirat sem tartalmaz, amelynek kereteit a törvénszék nem lépheti túl.

[19] Hangsúlyozta, hogy a büntetőeljárásban a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem lehet a vádlott terhére róni, majd értékelte a II.r. vádlottal összefüggésben értékelhető bizonyítékokat, így elsőként utalt arra, hogy védenca az eljárás alatt következetesen tagadta a kábítószer-kereskedelem elkövetését. Hosszasan idézett az I.r. vádlott nyomozati és bírósági szakban tett vallomásaiból és azokat ellentmondásosnak értékelve arra a következtetésre jutott, hogy e nyilatkozatok alapján nem állapítható meg a II.r. vádlott részéről olyan szintű tevékenység a kereskedésben, amely büntetőjogilag értékelhető lenne. A 2. számú tanú vonatkozásában kiemelte, hogy a törvénszék előtt határozottan tagadta, hogy a II.r. vádlottól is vett át kábítószer. tanú1 tanúvallomását nem tartotta relevánsnak, míg a 3. számú tanú esetében ugyancsak azt tartotta fontosnak hangsúlyozni, hogy a II.r. vádlottal nem üzetelt. Megítélése szerint a nyomozati szakban az adhatott okot a félreértésre, hogy az I.r. és II.r. vádlott együtt éltek, ezért fogalmaztak a tanúk többszámban, valamint utalt arra is, hogy védenca ebben az időszakban reggel 6 órától esete 7 óráig a munkahelyén tartózkodott. Kérte figyelembe venni, hogy tanú7 és tanú5 tanú is úgy nyilatkozott, hogy Terhelt2 II.r. vádlott nem vett részt a kábítószer-kereskedelemben, végezetül az 1. számú tanúval kapcsolatban rámutatott arra, hogy a nyomozati vallomásával szemben a tárgyaláson előadta, hogy a kábítószer sms üzenetekben rendelte meg az I.r. vádlottól.

[20] Mindezekre tekintettel a II.r. vádlott védője a törvénszék előtt tartott és az ítéltábla irányába megismételt védőbeszédében másodlagosan azt indítványozta, hogy védecét elsősorban bűncselekmény hiányában, másodsorban bizonyítottság hiányában mentsék fel az ellene emelt vád alól.

[21] Az elsőfokú bíróság által kihirdetett ítélettel és a fellebbviteli főügyészség átiratában írtakkal kapcsolatban kifejtette, hogy védenca vonatkozásában a megállapított tényállás részben téves ténybeli és jogi következtetéseken alapul, amely részben megalapozatlan ítélethez vezetett. Meglátása szerint az elkövetési magatartások vonatkozásában helytelenül alkalmazott többszám részbeni megalapozatlanságot eredményezett, mert védenca nem vett részt konkrét értékesítésben. Kijelentette, hogy a megalapozottság hiánya miatt a másodfokú bíróságot nem köti a törvénszék által megállapított tényállás, attól eltérhet.

[22] A II.r. vádlott védője a fellebbezése további részét úgy szerkesztette meg, hogy az elsőfokú ítélet egyes – általa relevánsnak tartott – bekezdéseit szám szerint megjelölte, majd

hozzáfűzte az észrevételeit. Az ily módon feltüntetett bekezdések sorrendjének megfelelően az általa előadott érvek az alábbiak szerint foglalhatók össze.

[23] A [9] bekezdés vonatkozásában sérelmezte a többszám általánosító alkalmazását az elkövetői magatartások és az elkövetők tekintetében. Meggyőződése szerint ezzel kapcsolatban érhető tetten leginkább a részbeni megalapozatlanság, amely már akként is kiküszöbölhető, hogyha az ítéltábla mellőzi az általa kétségesnek minősített következtetéseket.

[24] A [10] bekezdéssel összefüggésben rámutatott, hogy az ott rögzített elkövetési magatartások nem tényállásszerűek, legfeljebb egy bűnsegédi elkövetői alakzatot alapozhatnának meg.

[25] A [11] bekezdésre vonatkozólag iratellenességre, valamint a kihallgatott tanúk nyilatkozatainak ellentmondásosságából adódó „feloldási kísérlet és annak eredményeként előállott tényfoslányok” téves értelmezésére hivatkozott. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság azért állapította meg, hogy mindkét vádlott adott át a vevőknek kábítószer, mert bizonyos nyilatkozatoknak túlzott jelentőséget tulajdonított, ezzel szemben más előadásokat nem kellő súllyal vett figyelembe, amely téves következtetésekhöz vezetett.

[26] A [13] bekezdés esetében is az általánosítást kifogásolta. Megítélése szerint ez a bekezdés is téves megállapítást tartalmaz védenca szerepét illetően.

[27] A [48] bekezdésben írtakat az elsőfokú bíróság véleményének állította be, amely nincs alátámasztva objektív bizonyítékokkal. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság nagyfokú alaposággal hallgatta ki az 1., 2. és 3. számú tanút, ezért vált egyértelművé, hogy védenca nem vett részt a kábítószer értékesítésében, átadásában, egyáltalán a kereskedésben. Érvelése szerint e tanúk a bírósági szakban nem arra törekedtek, hogy a II.r. vádlott bűncselekményben való részvételét kizárják, hanem „egyszerűen csak részletesen válaszoltak a cizellált kérdések sorára”.

[28] Az [53] bekezdésben foglalt, 2. számú tanút érintő elsőbírói megállapítással nem értett egyet, álláspontja szerint azt objektív tény vagy egyéb bizonyíték nem támasztja alá, így a leírtak az eljáró bíró magánvéleményeként értékelendők.

[29] Az [56] bekezdéssel kapcsolatban kijelentette, hogy az 1., 2. és 3. számú tanúnak nemcsak a törvényszék által említett nyomozati szakban, hanem az eljárás bírósági szakában sem állt érdekében a valóságtól eltérően nyilatkozni, amely „ellentmondást” az elsőfokú bíróság nem oldotta fel.

[30] Összegzésképpen előadta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontjában foglalt okokból – a megállapított tényállás ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, valamint az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett – részben megalapozatlan, ezért indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a részbeni megalapozatlanságot az ügyiratok tartalma, helyes ténybeli következtetés vagy felvett bizonyítás útján küszöbölje ki, majd az

ekként megállapított eltérő tényállás alapján Terhelt2 II.r. vádlottat az ellene emelt vád alól bűncselekmény hiányában mentse fel.

[31] Amennyiben az ítéltábla nem értene egyet a felmentésre irányuló indítványával, úgy abban az esetben bűnsegédként állapítsa meg bűnösségét és enyhítő körülményként értékelje védence büntetlen előéletét, rendezett családi háttérét, rendezett munkakörülményeit, azt a tényt, hogy hosszabb ideig állt büntetőeljárás és kényszerintézkedés hatálya alatt, a jelentős időmúlást, továbbá a tagadásától függetlenül a megbánó magatartását. A Btk. 82. § (2) és (4) bekezdése alapján a bűnsegédi elkövetői alakzatra figyelemmel kérte a védenccével szemben kiszabott büntetés enyhítését, a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján eggyel enyhébb – börtön – végrehajtási fokozat meghatározását, valamint a Btk. 38. § (3) bekezdésének alkalmazásával a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának a szabadságvesztés büntetés fele része kitöltését követő napban való megállapítását.

[32] A II.r. vádlott védője a nyilvános ülés megtartása előtt, illetve a nyilvános ülésen az alábbi dokumentumokat csatolta:

- Munkahely1 és Munkahely2 (cég3) ügyvezetője és konyhafőnöke által aláírt, 2023. november 21. napján kelt igazolást, melynek értelmében Terhelt2 II.r. vádlott az étteremben konyhai kisegítő/takarító munkakörben dolgozik, „munkáját odaadással és szakszerűen végzi”.
- Munkahely3 intézetvezetője által aláírt, 2023. november 20. napján kelt igazolást, amely szerint Terhelt2 II.r. vádlott az intézményben konyhai munkakörben dolgozik, „munkáját megbízhatóan, szorgalmasan, pontosan látja el”.
- A Egészségügyi Központ által 2023. november 15. napján kiállított ambuláns lapot az aznap elvégzett vizsgálatról, amelynek eredményeként Terhelt2 II.r. vádlottnál „az alsó végtagok visszértágulatai, fekély vagy gyulladás nélkül” diagnózist állapítottak meg azzal, hogy „a betegnek műtéti kezelés ajánlott a jobb alsó végtagon”.
- A Kórház1 2023. november 23. napján a II.r. vádlotton elvégzett laborvizsgálat eredményét, miszerint a terhességi tesztje pozitív.

[33] A nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője – az átiratban előzetesen bejelentettek szerint – nem vett részt.

[34] A védők az írásban kifejtett érveiket fenntartották, az I.r. vádlott védője védence megromlott egészségi állapotát, míg a II.r. vádlott védője azt a tényt emelte ki, hogy védence állapotos.

[35] Terhelt1 I.r. vádlott az utolsó szó jogán megbánásának adott hangot és kérte figyelembe venni, hogy rendezte az életkörülményeit.

[36] Terhelt2 II.r. vádlott az utolsó szó jogán munkahelyére és állapotosságára hivatkozott, továbbá kijelentette, hogy „Megbántam, amit tettem, de nagyon nem tettem semmit.”.

[37] Az ellentétes irányú fellebbezések egyike sem alapos, az ítéltábla az elsőfokú ítéletet egyéb okból változtatta meg.

[38] A Fővárosi Ítéltábla a perorvoslatok alapján eljárva a Be. 590. § (1), (2) és (10) bekezdésére figyelemmel a Fővárosi Törvényszék ítéletét, továbbá az azt megelőző eljárást mindkét vádlott vonatkozásában teljes terjedelmében felülbírált, melynek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta.

[39] A bizonyítást teljeskörűen lefolytatta, a vádlottak közül a I.r. vádlottat, valamint az elsőfokú ítéletben hiánytalanul és pontosan megjelölt tanúkat kihallgatta. A II.r. vádlott a tárgyalás későbbi szakaszában kizárólag a személyi körülményeiről nyilatkozott, illetve a tanúvallomásokra tett észrevételeket. A vádlottak és a tanúk nyomozati vallomásait, híváslista elemzéséről készített jelentést, a II.r. vádlott által vezetett notesszel kapcsolatos iratokat, az I.r. vádlott mobiltelefonjának tartalmáról készített feljegyzéseket, továbbá a szakvéleményeket és az egyéb releváns okirati bizonyítékokat ismertetéssel a bizonyítás anyagává tette.

[40] Az elsőfokú bíróság a vád tárgyát képező valamennyi lényeges tényre az elbíráláshoz szükséges körben és mélységben felvette a bizonyítást, majd a tényállás-megállapítási kötelezettségének is eleget tett.

[41] A II.r. vádlott védője fellebbezésének elsődleges indokai felmentésre, illetve eltérő tényállás megállapítására irányultak. Az általa megfogalmazott kifogások az iratellenesség és a tényből-tényre következtetés hibáját foglalták magukban.

[42] A Kúria Büntető Kollégiumának Joggyakorlat-elemző csoportja által a bíróságok hatályon kívül helyezési gyakorlatának elemzéséről elkészített 2012.EI.II.E.1/6. számú Összefoglaló vélemény szerint a megalapozottság ismérve, hogy a tényállás az elbírálás szempontjából lényeges tény vonatkozásában valóságghű legyen, valamennyi lényeges tényre kiterjedő bizonyításfelvétel eredményeként minden olyan lényeges tényt tartalmazzon, aminek következménye a bíróság rendelkezése, ennél fogva felderített, iratszerű, hiánytalan és okszerű. Az indokolási kötelezettség elmulasztásaként értékelendő ezért, ha a ténybeli következtetésről nem ad számot a bíróság, mert nem tartalmazza az indokolás, hogy miért is kell helyesnek elfogadni a következtetés eredményét, ilyenkor ugyanis a ténymegállapító és döntési tevékenység ellenőrizhetetlen, tehát az ítélet felülbírálhatatlan.

[43] Az összefoglaló vélemény hangsúlyozta, hogy nem megalapozatlanság, vagyis nem a bíróság ténymegállapító tevékenységének hibája, ha a lényeges tényre vonatkozó ténymegállapítás hiánya a bíróság bizonyíték mérlegelésének eredménye, azonban az már a ténymegállapító tevékenység hibája, ha lényeges tényre nincs ténymegállapítás, pedig a bizonyítás felvétele megtörtént, illetve a rá vonatkozó bizonyításfelvétel meg sem történt, ezek a megalapozatlanság esetei.

[44] A megalapozatlanság körében a Kúria elsőként a felderítetlenségre mutatott rá, amely büntetőjogi fogalom alatt a tényállást megalapozó bizonyítási folyamat fogyatékoságát kell érteni, amikor valamely jogilag releváns tényre nem folyt le bizonyítás, vagy nem teljeskörűen folyt le, így például egy tanút sem hallgattak ki, vagy nem az összes, az adott tény tisztázásához szükséges tanút hallgatták ki. A felderítetlenség fogalmába tartozik az az

eset is, amikor formálisan történik bizonyításfelvétel, azonban releváns kérdések tisztázatlanok maradnak, például elmarad a szembesítés az ellentétes vallomást tevő tanúk közt. Végezetül felderítetlenségnek minősül az is, ha egy releváns bizonyítékforrás hiteltérdemlőségének megállapításakor követ el logikai hibát a bíróság, például olyan szakvéleményt tekint hiteltérdemlőnek, amely nyilvánvaló számítási hibát tartalmaz.

[45] A Kúria összefoglaló véleménye azt is megállapította, hogy a hiányos vagy hiányzó tényállás lehet a felderítetlenség következménye, de lehet attól független is. Ebben az esetben a büntető anyagi jog szempontjából releváns tények hiányoznak a megállapított tényállásból, vagy nincs tényállás megállapítva.

[46] Az iratellenesség akkor áll fenn, ha az iratok olyan egyértelmű, valamely tény fennállását vagy fenn nem állását perdöntő módon igazoló bizonyítékot tartalmaznak, amelyet a bíróság nem vett figyelembe a tényállás megállapításakor. Az összefoglaló vélemény kiemelte, hogy nem erről az esetről van szó, amikor mérlegelés kérdése egy adott tény megállapítása és a bíróság mérlegelése következtében nem alapozott ténymegállapítást az iratokban található bizonyítéokra. Amennyiben a mérlegelés okszerű volt, nem iratellenes a tényállás. Amennyiben nem volt az, vagy elmaradt, úgy az indokolási kötelezettség hiányossága állapítható meg.

[47] A megalapozatlanság utolsó eseteként a Kúria kifejtette, hogy a tényből-tényre következtetés hibája akkor valósul meg, ha a közvetett bizonyítás nem megfelelő, ezért nem ide tartozik a hiteltérdemlőség megítélése során elkövetett nyilvánvaló logikai hiba, továbbá az okszerű mérlegelés szabályainak megsértése, vagyis a jogalkotó ebben az esetben a közvetett bizonyítástól megkövetelt „zárt logikai láncolat” hiányát szankcionálja. A tényből-tényre következtetés hibája leggyakrabban a tényállás indokolásából derül ki, azonban a Kúria azt is hangsúlyozta, hogy megkülönböztetendő az indokolás hiányosságától, ugyanis előbbi esetben nem arról van szó, hogy nem ad számot a bíróság a tények megállapításának folyamatáról, hanem arról, hogy az általa megállapított tényekből nem következik kizárólag az a tényállás, amely az ítéletben szerepel.

[48] Mindezen szempontokra figyelemmel az ítéltábla a felülbírálat során arra az álláspontra jutott, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nem szenved hiányosságban és a törvényszék a tényállás-megállapítási kötelezettsége keretében a vádat is kimerítette. Az iratellenesség sem állapítható meg, mert az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításakor minden esetben a tartalmukkal egyezően vette figyelembe az iratokat, valamint a tényből-tényre következtetés hibája sem valósult meg, mert az általa megállapított tényekből kizárólag az ítéletében rögzített tényállás következik.

[49] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a vádlottak személyi részére vonatkozólag, valamint a történeti tényállás a lefoglalt készpénz és a feltüntetett törvényi hivatkozása tekintetében szorul kiegészítésre, illetve pontosításra.

[50] Az ítéltábla a törvényszéki iratanyag, a bűnügyi nyilvántartás és a nyilvános ülés adatai alapján – utalva a Be. 599. § (2) bekezdés b) pontjára – az elsőfokú ítélet személyi részét az alábbiak szerint korrigálja.

- A bűnügyi nyilvántartás adatai alapján Terhelt1 I.r. vádlott elítélésének adatait kiegészíti azzal, hogy 57.000,- forint erejéig vagyonekhozást is elrendeltek vele szemben, továbbá elkövetési időként rögzíti 2017. szeptember 18. napját.

/elsőfokú ítélet [5] bekezdése/

- Az 55. sorszámú törvényszéki tárgyalási jegyzőkönyv 1. oldala és a másodfokú eljárásban becsatolt iratok alapján Terhelt2 II.r. vádlott személyi részét a következők szerint módosítja, illetve egészíti ki. Szakközépiskolát végzett, a Munkahely1 és Munkahely2ben (cég3) konyhai kisegítőként, továbbá a Munkahely3ában szintén konyhai munkakörben dolgozik, havonta 120.000,-, illetve 160.000,- forint jövedelemre tesz szert. Az OTP Bank felé 650.000,- forint tartozása áll fenn, amelyet havi részletekben törleszt. Fekély vagy gyulladás nélkül az alsó végtagok visszértágulataiban szenved, legutóbbi vizsgálata alapján műtéti kezelése ajánlott a jobb alsó végtagján. A II.r. vádlott 2023. november 23. napján elvégzett terhességi tesztje pozitív eredményt mutatott.

/elsőfokú ítélet [7] bekezdése/

[51] A történeti tényállás [12] bekezdésének utolsó két sorában a „nagy mennyiségű készpénzt” megfogalmazást a nyomozati iratok I. kötetének 43-67. oldalán tételesen felsorolt készpénz címletek alapján akként pontosítja, hogy a vádlottak a kábítószeres értékesítéséből származó 1.163.066,- forint készpénzt tartottak a cím21 lakásban.

[52] Végezetül a történeti tényállás [13] bekezdése annyiban szorul helyesbítésre, hogy a törvényhely pontos megjelölése a Btk. 459. § (1) bekezdésének 18. pontja.

[53] Az így kiegészített és pontosított tényállás már megalapozott és mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért a másodfokú bíróság a felülbírálatot az indokolási kötelezettség teljesítésének vizsgálatával folytathatta, ugyanis a Kúria következetes ítélkezési gyakorlata szerint az indokolási kötelezettség teljesítése csak a megalapozott vagy megalapozottá tett tényállás tekintetében vizsgálható (EBH 2018. B.8., EBH 2019. B.9. és BH 2019. 220.).

[54] Az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokat a Be. 167. § (4) bekezdésének megfelelően önmagukban és egymással összevetve, összességükben is értékelte, majd minden részletre kiterjedően megindokolta, hogy ítéleti tényállását miért alapította az I.r. vádlott nyomozás során tett tényfeltáró jellegű vallomásaira, valamint az azokkal összhangban álló 1., 2. és 3. számú tanú nyomozati szakban tett vallomásaira és okirati bizonyítékokra.

[55] A mérlegelési tevékenységről és annak eredményéről a büntetőügy fő- és részletkérdései vonatkozásában is számot adott, indokolási kötelezettségének maximálisan eleget tett. Indokolásában tetten érhető a vádlottakra lebontott egyéniesítettség, valamint a vádlottak bűnösségét alátámasztó bizonyítékok és az azokból levont következtetéseihez vezető gondolatmenet is.

[56] Az elsőfokú bíróság indokolásának érdemi részében irathűen rögzítette a vallomások, szakvélemények és az okirati bizonyítékok tartalmi elemeit, majd a II.r. vádlott védőjének álláspontjával ellentétben mindenben helytálló és a logika szabályainak megfelelő indokokkal támasztotta alá a vádlottak egymáshoz fűződő kapcsolatait, cselekvőségüket és a kereskedői magatartásukra levont végkövetkeztetését, melynek során Terhelt2 II.r. vádlott vonatkozásában alappal tulajdonított kiemelt jelentőséget az általa vezetett noteszben foglaltaknak, valamint a telefonjából kinyert adatoknak. A rendelkezésre álló bizonyítékokból racionális érvekkel tárta fel a vádlottak bűnösségére és a társtettesi elkövetői alakzatára levont következtetését.

[57] A II.r. vádlott védője fellebbezésének indokaival kapcsolatban a másodfokú bíróság az alábbiakra mutat rá.

[58] A vádelv szabályait magában foglaló Be. 6. § (1), (2) és (3) bekezdése értelmében a bíróság kötve van a vádhoz, vagyis kizárólag arról a cselekményről kell döntenie, amely miatt vádat emeltek és annak a személynek a büntetőjogi felelősségéről, aki ellen vádat emeltek. A vádelv szerint a vád tárgyává tett tények köre szabja meg a bíróságnak azt a kötelességét, hogy kimerítse a vádat anélkül, hogy azon túlterjeszkedne. A vádelv következménye tehát a tettazonosság követelménye, amely szerint a bíróságnak csak arról a tényállásról kell döntenie, ami a vád tárgyát képezi, azt egyrészt ki kell merítenie, másrészt nem terjeszkedhet túl azon.

[59] A védelem által hivatkozott Be. 422. § (1) bekezdés b) pontja szerint a vádirat tartalmazza a vád tárgyává tett cselekmény pontos leírását, vagyis a vád elengedhetetlen tartalmi eleme, hogy pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekményt tartalmazzon. A vád tárgyának pontos megjelölése a bírósági eljárásban alapvető jelentőségű, mert meghatározza a bizonyítás irányát és terjedelmét, a vádlott védekezésének és a bírósági döntésnek a kereteit. A vád tárgyává tett cselekmény körülírása akkor pontos, ha a vádló indítványában ismertetett történeti tényállás hiánytalanul tartalmazza a bűncselekmény törvényi tényállási elemeinek megfelelő konkrét tényeket, így többek közt az elkövetési magatartást, a cselekmény megvalósításának helyét és idejét.

[60] Jelen esetben a kábítószer-kereskedelem büntette tényállási elemeinek megfelelő tényeket a vádirat történeti tényállása kivétel nélkül meghatározza, továbbá a kereskedői tevékenység elkövetési időtartama és helye is pontosan feltüntetésre került. A védelem által különösen kifogásolt többesszám használata sem általánosító jellegű, hanem annak alátámasztására szolgál, hogy a vádlottak közösen, szándékegységben, azaz társtettesként valósították meg a terhükre rótt bűncselekményt.

[61] A II.r. vádlott védője fellebbezése indokolásában részletesen elemezte az I.r. vádlott és a tanúk bírósági szakban tett vallomásait annak alátámasztása érdekében, hogy nem állapítható meg kétséget kizáró bizonyossággal védenca bűnössége. A védelem érveivel szemben az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék által lefolytatott bizonyítási eljárás során a tanúvallomásokból, okirati bizonyítékokból és szakvéleményekből nyert adatok – a törvényszék által rögzített helytálló érvek mentén – egyértelműen beilleszthetők voltak a bizonyítékok zárt logikai láncolatába, amelynek zártsága a másodfokú bíróság megítélése szerint is feltörhetetlen. A következtetés logikai zártsága azt jelenti, hogy egyedül a

bizonyítandó tényre következtetést biztosítja, és nincs olyan további tény vagy körülmény sem, ami mindezt cáfolná vagy kétségessé tenné, továbbá kizárja, vagy cáfolja a nem a bizonyítandó tényre, vagy attól eltérő, azzal ellentétes következtetés lehetőségét (BH 2021. 35. [64] bekezdés). A bizonyítékok zárláncúsága az elsőfokú bíróság indokolásból ellenőrizhető, továbbá egyértelműen beazonosítható, hogy a törvényszék hogyan jutott el a vádlottak bűnösségére levont végkövetkeztetéséhez.

[62] A törvényszék mérlegelési tevékenysége a másodfokú bíróság számára tehát minden elemében meggyőző volt, így a II.r. vádlott védőjének fellebbezése az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadó, egyben felmentést célzó részében a Be. 593. § (2) bekezdésben szabályozott bizonyítékok felülmérlegelésének törvényi tilalma folytán nem vezethetett eredményre.

[63] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére és a cselekményük minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

[64] A vádlottak a különféle kábítószereket nem csupán birtokolták, illetve fogyasztottak is belőle, hanem anyagi ellenszolgáltatás fejében további személyekhez való eljuttatásukat, piacra kerülésüket célozták meg. A kereskedelem tehát a piac működtetése úgy, hogy tetten érhető a haszonszerzési törekvés, amely jelen esetben mindkét vádlott vonatkozásában megállapítható volt.

[65] A vádlottak kábítószerfogyasztására tekintettel az elsőfokú bíróság a Kúria EBH2016. B.15. számon közzétett döntésére hivatkozva helytállóan fejtette ki, hogy a szubszidiaritás folytán a vádlottak bűnösségét kizárólag a súlyosabban minősülő, a fogyasztást elnyelő kábítószer-kereskedelem büntetében kell megállapítani.

[66] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Törvényszék helyesen járt el, amikor a vádlottak cselekményét kábítószer-kereskedelem büntetéként minősítette, amely egészséget veszélyeztető bűncselekmény törvényhelye annyiban szorult pontosításra, hogy a másodfokú bíróság az elkövetési magtartásra – „kereskedik” – figyelemmel a Btk. 176. § (1) bekezdésére hivatkozást kiegészítette a IV. fordulat feltüntetésével.

[67] Az elsőfokú bíróság ítélete [62] bekezdésében kimerítő részletességgel és minden tekintetben helytálló érvek mentén indokolta meg a II.r. vádlott cselekvőségén keresztül, hogy miért állapította meg a társtettesi elkövetést. A törvényszék e tárgykörben kifejtett indokolása teljes, kiegészítésre nem szorul, továbbá a társtettség törvényhelye is pontosan került rögzítésre.

[68] A joghátrány megválasztása körében az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva szinte hiánytalanul vette számba a vádlottak terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket, azonban az időmúlás csak kisebb súllyal vehető enyhítő körülményként figyelembe, mert az 56. BK vélemény III./10. pontja értelmében minél súlyosabb a bűncselekmény, annál hosszabb az az idő, amely enyhítőként értékelhető. Jelen esetben a

büntetési tételkeret 5 évtől 20 évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, így a büntetéskiszabás során az időmúlás elenyésző jelentőséggel bírt. Mindkét vádlott esetében további súlyosító körülmény, hogy a vád tárgyát képező kereskedői magatartást többféle kábítószerre követték el. Az I.r. vádlott esetében a törvényszék helytállóan értékelte súlyosító körülményként, hogy az inkriminált cselekményt az ellene megindult büntetőeljárás hatálya alatt követte el, amely eljárásról tudomással is bírt, azonban ezzel kapcsolatban azt is szükséges rögzíteni, hogy az említett eljárás kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény miatt indult meg ellene, vagyis még ez sem tartotta vissza attól, hogy az egészséget veszélyeztető bűncselekmény legsúlyosabban büntetendő, minősített esetét kövesse el huzamosabb időn keresztül. Ezzel kapcsolatban további kiemelendő súlyosító körülmény, hogy a jelen eljárás tárgyát képező kereskedői magatartást a korábban megindult büntetőügyben elrendelt letartóztatásából 2018. január 12. napján történt szabadulását követő rövid időn belül kezdte meg.

[69] A Kúria legutóbb a 2021. évi 68. számon közzétett eseti döntésében foglalkozott a büntetés céljának kérdésével, melynek során kifejtette, hogy a Btk. 79. §-ában írtak szerint a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A büntetés kétségtelen joghátrány, a büntetés kiszabása ekként joghátrány okozása, vagyis az elkövetőre vonatkozó rosszallás megtestesítése. Az elkövetett bűncselekmény viszont nyilvánvalóan szintén rosszat jelent. Ehhez képest a büntetés lényege – hagyományosan – a rosszra (a bűnre) adott olyan válasz, amiben testet ölt az elkövetőre vonatkozó, az elkövető számára rossz, azaz joghátrány (szabadságelvonás, jogkorlátozás stb.) okozása. A büntetés alakilag mindig megtorlás, vagyis az elkövető által elkövetett bűntettnek megfelelő, arányos joghátránnyal való viszonzása. A büntetés lényege, tartalma pedig egyfelől fenyítés, azaz az elkövető számára nehézséggel sújtás, másfelől a bűnhődés lehetőségének elindítása. Ahhoz, hogy egy büntetés elérje célját általában elegendő, hogy a büntetés okozta rossz nagyobb legyen, mint a bűnből következő jó, és a rossznak túlsúlya alapján kell kiróni a büntetést és közömbössé tenni azt az előnyt, amelyet egy adott bűncselekmény elkövetése az elkövető számára jelentene.

[70] Az ítéltábla rögzíti továbbá, hogy a büntetésnek meg kell felelnie a generális és a speciális prevenció követelményének, mind a társadalom többi tagját, mind a tettest vissza kell tartania újabb bűncselekmény elkövetésétől. Ezáltal tehát alkalmasnak kell lennie a bűnözés befolyásolására, amelynek egyik eszköze az individualizáció, vagyis a büntetés lehetőleg személyre szabott, egyéniesített volta.

[71] A Kúria által megfogalmazott szempontokat is figyelembe véve a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a szabadságvesztés törvényszék által meghatározott tartama mindkét vádlott esetében arányban áll a személyükben és cselekményükben megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel. Az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy szükséges, de egyben elégséges velük szemben az elsőfokú bíróság által meghatározott tartamú szabadságvesztés büntetések kiszabása, így azok súlyosítását vagy enyhítését sem tartotta indokoltnak.

[72] A másodfokú bíróság az ügyészség súlyosítást célzó indítványát a vádlottak elkövetéskori büntetlen előéletére, jelenlegi rendezettnek tűnő életvitelükre, továbbá arra a tényre is figyelemmel, hogy azóta nem indult ellenük újabb büntetőeljárás, nem tartotta alaposnak.

[73] Terhelt1 I.r. vádlott esetében az ugyancsak kábítószerrel összefüggésben indult büntetőeljárás hatálya alatt történt bűnelkövetés alapján a személyének fokozottabb veszélyességére lehet következtetni, ezért a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget a középértéktől jelentősen elmaradó szabadságvesztés büntetés enyhítésére. A jelenleg is büntetlen előéletű Terhelt2 II.r. vádlott esetében az ítéltábla egyetértett a szabadságvesztés tartamának a törvényi minimumban történt meghatározásával, annak enyhítését a kedvezőbbnek látszó személyi körülmények ellenére szintén nem találta indokoltnak a kiemelt tárgyi súlyú bűncselekmény hosszabb időn át történt elkövetésére, továbbá a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomás és a megbánás hiányára, amely még a nyilvános ülésen az utolsó szó jogán előadott nyilatkozatában is tetten érhető volt. A szabadságvesztések tartama mind a fokozatosság, mind a belső arányosság követelményének megfelel.

[74] Az ítéltábla a szabadságvesztés büntetés törvényhelyeként az elsőfokú ítéletben írtakon túl még feltünteti a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontját is. A szabadságvesztés fegyház fokozata is törvényes, eggyel enyhébb fokozat megállapítását a büntetés kiszabásánál irányadó körülmények egyik vádlott esetében sem indokolták. A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezések is törvényesek, az elsőfokú bíróság azt is helyesen tüntette fel ítéletében, hogy azok mely törvényi előíráson alapulnak. A II.r. vádlott védője indítványozta, hogy védenca a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható legyen, amelynek a Btk. 38. § (3) bekezdésében megfogalmazott törvényi feltétele a különös méltánylást érdemlőség. Ennek vizsgálata során a másodfokú bíróság nem talált olyan megbecsülendő tényezőt, amely Terhelt2 II.r. vádlott vonatkozásában lehetővé tenné e törvényi kedvezmény alkalmazását.

[75] A Fővárosi Törvényszék a Btk. 50. § (2) bekezdésében foglaltak helytálló idézésével helyesen jelölte meg a pénzbüntetésre ítéles kötelező törvényi feltételeit. Az I.r. és II.r. vádlott tekintetében az elsőfokú ítéletben meghatározott napi tételek száma arányban áll a személyükben és cselekményükben megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel, míg az egy napi tétel összege igazodik a rendelkezésre álló adatokból megállapítható jövedelmi helyzetükhöz. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletnek a pénzbüntetés törvényhelyére vonatkozó megjelölését kiegészíti a Btk. 33. § (1) bekezdés d) pontjára hivatkozással, továbbá rögzíti, hogy nevezett büntetések egymás melletti kiszabása a Btk. 33. § (3) bekezdésén alapul. Az elsőfokú bíróság ítélete rendelkező részében hibamentesen tüntette fel a pénzbüntetések meg nem fizetésének törvényi következményeit.

[76] Az ítéltábla a közügyektől eltiltás tartamával is mindkét vádlott esetében egyetértett, azonban az elsőfokú ítéletnek a mellékbüntetésre és annak mértékére irányadó törvényhelyeinek megjelölését akként pontosítja, hogy mind a Btk. 61. §-át, mind a Btk. 62. §-át az (1) bekezdésre hivatkozással egészíti ki.

[77] Az I.r. vádlott által előzetes fogvatartásban, valamint ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben, továbbá a II.r. vádlott által őrizetben töltött időnek a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe való beszámítása ugyancsak törvényes, azonban az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy Terhelt2 II.r. vádlott a büntetőeljárás alatt ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben is volt.

[78] Az ítéltábla a nyomozati iratok II. kötete 1153-1169. oldalán található határozatok alapján megállapította, hogy a Budai Központi Kerületi Bíróság a 2020. június 12. napján meghozott és – a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 20.Bnyf.8341/2020/4. számú végzése által – 2020. június 24. napján jogerős 18.Bny.1941/2020/2. számú végzésével Terhelt2 II.r. terhelt bűnügyi felügyeletét rendelte el, melynek végrehajtási helyeként a dunakeszi lakóhelyét jelölte ki. Ezt követően a Budai Központi Kerületi Bíróság a 2020. szeptember 10. napján meghozott és 2020. szeptember 15. napján véglegessé vált 17.Bny.3073/2020/4. számú végzésével a bűnügyi felügyeletét akként enyhítette, hogy Budapest és Pest megye közigazgatási területét nem hagyhatja el.

[79] A hivatkozott ügyadatokra tekintettel a másodfokú bíróság megállapította, hogy Terhelt2 II.r. vádlott 2020. június 13. napjától 2020. szeptember 10. napjáig ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben volt és az elsőfokú ítéletben írtakkal ellentétben csak 2020. szeptember 11. napjától állt közigazgatási területre korlátozott bűnügyi felügyelet hatálya alatt.

[80] Az ítéltábla ezen korrekciójára tekintettel szükségessé vált a 2020. június 13. napjától 2020. szeptember 10. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időtartamnak a II.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe való beszámítása, ezért azt a másodfokú bíróság a Btk. 92. § (1) bekezdése alapján pótolta és megállapította, hogy a Btk. 92. § (3) bekezdés a) pontja értelmében egynapi szabadságvesztésnek 5 (öt) nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

[81] Az elsőfokú bíróság ítéletének a vagyoneklobzásra vonatkozó indokai és rendelkezései törvényesek, azonban a másodfokú bíróság az intézkedés törvényhelyeként a Btk. 63. § (1) bekezdés f) pontját is feltünteti. Az ítéltábla ugyanakkor megállapította, hogy kizárólag az elsőfokú ítélet indokolásának [80] bekezdése utal a vádlottaktól lefoglalt és a vagyoneklobzás tárgyát képező készpénzre, vagyis az elsőfokú ügydöntő határozat rendelkező részéből nem derül ki, hogy a vagyoneklobzás tárgya azonos a vádlottaktól lefoglalt készpénzzel, amelynek bűnjelként történt bevételezésére, illetve befizetésére is sor került. A másodfokú bíróság ezért rögzítette, hogy az eljárás során készpénzben lefoglalt és a vagyoneklobzással érintett 1.163.065,- forint bűnjelpénz a Budapesti Rendőr-főkapitányság P23/2020. letéti számán került bevételezésre és a bankszámlaszám1 bankszámlaszámára befizetésre.

[82] A másodfokú bíróság észlelte továbbá, hogy a vádlottakkal szemben elrendelt vagyoneklobzás mértéke – 2 x 581.533,- forint – 1,- forinttal meghaladja a vádlottaktól lefoglalt készpénzmennyiséget, ezért az ítéltábla a vádiratban foglalt indítvánnyal egyezően úgy rendelkezett, hogy a II.r. vádlottal szemben elrendelt vagyoneklobzás összege 581.532,- forint, mert ez utóbbi összeg és az I.r. vádlottal szemben elrendelt 581.533,- forint összeadása 1.163.065,- forintot eredményez.

[83] A további bűnjelekre, valamint a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezések törvényesek. Az elsőfokú bíróság a vádlottakat külön-külön és egyetemlegesen terhelő bűnügyi költség összegét egyaránt hibamentesen határozta meg.

[84] A nyilvános ülés adatai alapján az ítéltábla a rendelkező részben írtak szerint rögzítette Terhelt1 I.r. vádlott új személyazonosító igazolványának számát.

[85] A törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek.

[86] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 599. § (1) bekezdése alapján megtartott nyilvános ülésen, a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2023. év november hó 30. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Patassy Bence s.k.
előadó bíró

Dr. Kováts Katalin s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 214.B.108/2022/55. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.196/2023/13. számú ítéletében írt változtatásokkal Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlott vonatkozásában 2023. év november hó 30. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. év november hó 30. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke